Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 29ης Απριλίου 2015*

«Ανταγωνισμός — Αγορά μεθακρυλικών ενώσεων — Πρόστιμα — Αλληλέγγυα ευθύνη των μητρικών εταιριών και της θυγατρικής τους για την παραβατική συμπεριφορά αυτής — Άμεση και πλήρης καταβολή του προστίμου από τη θυγατρική — Μείωση του ποσού του προστίμου της θυγατρικής κατόπιν αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου — Έγγραφα της Επιτροπής με τα οποία απαιτεί από τις μητρικές εταιρίες την πληρωμή του ποσού που κατέβαλε η ίδια στη θυγατρική, πλέον τόκων υπερημερίας — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη δεκτική προσφυγής — Παραδεκτό — Τόκοι υπερημερίας»

Στην υπόθεση T-470/11,

Total SA, με έδρα την Courbevoie (Γαλλία),

Elf Aquitaine SA, με έδρα την Courbevoie,

εκπροσωπούμενες, αρχικώς, από τους A. Noël-Baron και É. Morgan de Rivery, στη συνέχεια, από τους É. Morgan de Rivery και E. Lagathu, δικηγόρους,

προσφεύγουσες,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους B. Mongin και V. Bottka,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως των εγγράφων της Επιτροπής BUDG/DGA/C4/BM/s746396, της 24ης Ιουνίου 2011, και BUDG/DGA/C4/BM/s812886, της 8ης Ιουλίου 2011, ή, επικουρικώς, μειώσεως των ποσών που απαιτούνται ή, όλως επικουρικώς, ακυρώσεως των τόκων υπερημερίας που απαιτούνται από την Elf Aquitaine, ποσού 31 312 114,58 ευρώ, ως προς το οποίο η Total κρίθηκε ότι ευθύνεται αλληλεγγύως για ποσό ύψους 19 191 296,03 ευρώ.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Prek, πρόεδρο, I. Labucka (εισηγήτρια) και V. Kreuschitz, δικαστές,

γραμματέας: S. Bukšek Tomac, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 3ης Οκτωβρίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Απόφαση

Αντικείμενο της προσφυγής

1 Η προσφυγή αφορά αίτημα ακυρώσεως των εγγράφων της Επιτροπής BUDG/DGA/C4/BM/s746396, της 24ης Ιουνίου 2011 (στο εξής: έγγραφο της 24ης Ιουνίου 2011), και BUDG/DGA/C4/BM/s812886, της 8ης Ιουλίου 2011 (στο εξής: έγγραφο της 8ης Ιουλίου 2011 και, από κοινού: προσβαλλόμενα έγγραφα).

Ιστορικό της διαφοράς

2 Με την απόφαση C(2006) 2098 τελικό, της 31ης Μαΐου 2006, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) (υπόθεση COMP/F/38.645 — Μεθακρυλικές ενώσεις) (στο εξής: απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις), η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επέβαλε στην Arkema SA και στις θυγατρικές της Altuglas International SA και Altumax Europe SAS (στο εξής, από κοινού: Arkema) αλληλεγγύως πρόστιμο 219 131 250 ευρώ λόγω της συμμετοχής τους σε σύμπραξη (στο εξής: αρχικό πρόστιμο).

3 Οι προσφεύγουσες, Total SA και Elf Aquitaine SA, οι οποίες ήταν, κατά την παραβατική σύμφωνα με την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις περίοδο, οι μητρικές εταιρίες της Arkema, κρίθηκαν αλληλεγγύως υπεύθυνες για την πληρωμή του αρχικού προστίμου, ύψους, αντίστοιχα, 181 350 000 ευρώ και 140 400 000 ευρώ.

4 Στις 7 Σεπτεμβρίου 2006, η Arkema κατέβαλε το αρχικό πρόστιμο εξ ολοκλήρου και, στη συνέχεια, όπως ακριβώς, παράλληλα και αυτοτελώς, [έπραξαν] οι προσφεύγουσες, άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις (στο εξής: ένδικη διαδικασία Μεθακρυλικές ενώσεις).

Ένδικη διαδικασία Μεθακρυλικές ενώσεις ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

5 Οι προσφεύγουσες και η Arkema άσκησαν, στις 4 και 10 Αυγούστου 2006, αντίστοιχα, προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις.

6 Στο πλαίσιο της υποθέσεως T-206/06, οι προσφεύγουσες ζήτησαν, κυρίως, την ακύρωση της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις.

7 Στο πλαίσιο της υποθέσεως αυτής, οι προσφεύγουσες ζήτησαν επίσης, επικουρικώς, τη μείωση του ποσού του αρχικού προστίμου που είχε επιβληθεί αλληλεγγύως στην Arkema και στις ίδιες.

8 Στις 24 Ιουλίου 2008, η Επιτροπή απηύθυνε επιστολή στην Arkema με την οποία την καλούσε να επιβεβαιώσει ότι η καταβολή στην οποία είχε προβεί στις 7 Σεπτεμβρίου 2006 είχε πραγματοποιηθεί «εξ ονόματος όλων των ευθυνόμενων αλληλεγγύως και εις ολόκληρον οφειλετών», διευκρινίζοντας, αφενός, ότι, «ελλείψει τέτοιας επιβεβαιώσεως και σε περίπτωση που η απόφαση [Μεθακρυλικές ενώσεις] ακυρωνόταν ως προς την εταιρία εξ ονόματος της οποίας πραγματοποιήθηκε η καταβολή», η Επιτροπή «[θα] κατέβαλ[ε] το ποσό των 219 131 250 ευρώ πλέον τόκων» και, αφετέρου, ότι, «εάν το σύνολο ή μέρος του προστίμου επιβεβαιωνόταν από το Δικαστήριο έναντι οποιουδήποτε από τους άλλους ευθυνόμενους αλληλεγγύως οφειλέτες», η ίδια «θα ζητούσ[ε] από αυτόν κάθε εναπομένον ποσό προσαυξημένο με τόκους υπερημερίας ποσοστού 6,09 %».

9 Με επιστολή της 25ης Σεπτεμβρίου 2008, η Arkema ενημέρωσε την Επιτροπή ότι είχε καταβάλει το ποσό των 219 131 250 ευρώ «υπό την ιδιότητά της ως αλληλεγγύως συνυπόχρεης και ότι, από την πληρωμή αυτή, τα δικαιώματα της Επιτροπής είχαν ικανοποιηθεί πλήρως τόσο έναντι της Arkema

όσο και έναντι του συνόλου των αλληλεγγύως συνυπόχρεων». Στο μέτρο αυτό, η Arkema «εξέφραζε τη λύπη της διότι δεν μπορούσε να εξουσιοδοτήσει την Επιτροπή να παρακρατήσει οποιοδήποτε ποσό σε περίπτωση που ευδοκιμούσε η προσφυγή της ενώπιον του κοινοτικού δικαστή».

10 Στις 24 Νοεμβρίου 2008, η Επιτροπή απηύθυνε επιστολή στις προσφεύγουσες, προκειμένου να τις ενημερώσει, ιδίως, για την επιστολή της Arkema της 25ης Σεπτεμβρίου 2008 και για το γεγονός ότι η Arkema είχε αρνηθεί να συμπληρώσει τη δήλωση από κοινού καταβολής που υποβλήθηκε από την Επιτροπή.

11 Η προσφυγή των προσφευγουσών απορρίφθηκε με την απόφαση της 7ης Ιουνίου 2011, Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής (T-206/06, στο εξής: απόφαση Total και Elf Aquitaine, EU:T:2011:250).

12 Αντιθέτως, η προσφυγή που ασκήθηκε χωριστά από την Arkema κατά της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις έγινε μερικώς δεκτή, με την απόφαση της 7ης Ιουνίου 2011, Arkema France κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-217/06, Συλλογή, στο εξής: απόφαση Arkema, EU:T:2011:251), καθόσον το ποσό του επιβληθέντος στην Arkema προστίμου μειώθηκε σε 113 343 750 ευρώ.

13 Με την απόφαση Arkema, σκέψη 12 ανωτέρω (EU:T:2011:251), το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι έπρεπε, στο πλαίσιο της ασκήσεως της πλήρους δικαιοδοσίας του, να μειώσει την προσαύξηση του προστίμου η οποία, στην υπόθεση Μεθακρυλικές ενώσεις, είχε επιβληθεί στην Arkema με σκοπό την επίτευξη αποτρεπτικού αποτελέσματος, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι, κατά τον χρόνο που της επιβλήθηκε το πρόστιμο αυτό, δεν βρισκόταν πλέον υπό τον έλεγχο των προσφευγουσών (απόφαση Arkema, σκέψη 12 ανωτέρω, EU:T:2011:251, σκέψεις 338 και 339).

14 Κατά της αποφάσεως Arkema, σκέψη 12 ανωτέρω (EU:T:2011:251), δεν ασκήθηκε αναίρεση, με αποτέλεσμα να έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου.

15 Η Επιτροπή επέστρεψε στην Arkema, με ημερομηνία αξίας την 5η Ιουλίου 2011, ποσό ύψους 119 247 033,72 ευρώ (105 787 500 ευρώ κεφάλαιο πλέον τόκων ύψους 13 459 533,72 ευρώ).

Προσβαλλόμενα έγγραφα

Έγγραφο της 24ης Ιουνίου 2011

16 Με το έγγραφο της 24ης Ιουνίου 2011, η Επιτροπή γνωστοποίησε στις προσφεύγουσες ότι, «σε εκτέλεση της αποφάσεως [Arkema], θα επέστρεφ[ε στην] Arkema το ποσό που αντιστοιχεί στη μείωση του προστίμου την οποία αποφάσισε το Γενικό Δικαστήριο».

17 Στο ίδιο έγγραφο της 24ης Ιουνίου 2011, η Επιτροπή ζήτησε επίσης από τις προσφεύγουσες, «[π]αράλληλα, και σε περίπτωση ασκήσεως αιτήσεως αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου κατά της αποφάσεως [Total και Elf Aquitaine,] την καταβολή του εναπομένοντος οφειλόμενου ποσού πλέον τόκων υπερημερίας ποσοστού 6,09 % από 8ης Σεπτεμβρίου 2006», ήτοι 68 006 250 ευρώ, καταβολή για την οποία η Total είχε κριθεί «αλληλεγγύως και εις ολόκληρον» υπεύθυνη μέχρι ποσού 27 056 250 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας, δηλαδή για συνολικό ποσό ύψους 88 135 466,52 ευρώ.

18 Με επιστολή της 29ης Ιουνίου 2011 προς την Επιτροπή, οι προσφεύγουσες υποστήριξαν, κατ' ουσίαν, ότι, από τις 7 Σεπτεμβρίου 2006, «είχαν ικανοποιηθεί πλήρως όλα τα δικαιώματα της» Επιτροπής και έθεσαν διάφορες ερωτήσεις στην Επιτροπή ζητώντας διευκρινίσεις επί πολλών σημείων του εγγράφου της 24ης Ιουνίου 2011.

Έγγραφο της 8ης Ιουλίου 2011

19 Με το έγγραφο της 8ης Ιουλίου 2011, η Επιτροπή απάντησε, ιδίως, ότι, «εν αντιθέσει προς όσα είχαν αντιληφθεί [οι προσφεύγουσες, εκείνη] δεν παραιτείται επ' ουδενί από την είσπραξη των οφειλόμενων ποσών αν [οι προσφεύγουσες] παραιτούνταν από το δικαίωμα ασκήσεως αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου», διευκρινίζοντας ότι «η ευθύνη [των προσφευγουσών] δεν αποσβέννυται με την παρακράτηση των ποσών που καθορίστηκαν με την απόφαση [Arkema] και καταβλήθηκαν από την Arkema».

20 Στο ίδιο έγγραφο της 8ης Ιουλίου 2011, η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι είχε σφάλει ως προς το ποσό που προτίθετο να διεκδικήσει και διευκρίνισε ότι το οφειλόμενο από την Elf Aquitaine ποσό, σε εκτέλεση της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις, όπως και των αποφάσεων Total και Elf Aquitaine, σκέψη 11 ανωτέρω (EU:T:2011:250), καθώς και Arkema, σκέψη 12 ανωτέρω (EU:T:2011:251), ανερχόταν σε 137 099 614,58 ευρώ, συμπεριλαμβανομένων των τόκων υπερημερίας 31 312 114,58 ευρώ (στο εξής: τόκοι υπερημερίας), ως προς το οποίο η Total είχε κριθεί ότι ευθύνεται αλληλεγγύως για ποσό ύψους 84 028 796,03 ευρώ.

21 Η Επιτροπή διευκρίνισε επίσης, στο έγγραφο της 8ης Ιουλίου 2011, ότι, σε περίπτωση ασκήσεως αναιρέσεως από τις προσφεύγουσες κατά της αποφάσεως Total και Elf Aquitaine, σκέψη 11 ανωτέρω (EU:T:2011:250), οι προσφεύγουσες μπορούσαν νομίμως να συστήσουν τραπεζική εγγύηση αντί να προβούν στην πληρωμή του προστίμου.

22 Στις 18 Ιουλίου 2011, οι προσφεύγουσες κατέβαλαν στην Επιτροπή το ποσό που απαιτούσε με το έγγραφο της 8ης Ιουλίου 2011, ήτοι 137 099 614,58 ευρώ.

Ένδικη διαδικασία Μεθακρυλικές ενώσεις ενώπιον του Δικαστηρίου κατόπιν αιτήσεως αναιρέσεως

23 Στις 10 Αυγούστου 2011, οι προσφεύγουσες άσκησαν αναίρεση κατά της αποφάσεως Total και Elf Aquitaine, σκέψη 11 ανωτέρω (EU:T:2011:250).

24 Με την αίτηση αναιρέσεώς τους, οι αναιρεσείουσες ζήτησαν από το Δικαστήριο:

— «κυρίως, να ακυρώσει την απόφαση [Total και Elf Aquitaine], να δεχθεί τα αιτήματα που είχαν προβάλει πρωτοδίκως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και συνεκδοχικώς, να ακυρώσει τ[ην απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις]·

— επικουρικώς, να αναπροσδιορίσει τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν εις ολόκληρον και αλληλεγγύως στις εταιρίες Elf Aquitaine και Total […] και να μειώσει τα πρόστιμα αυτά εις ολόκληρον και αλληλεγγύως σε 75 562 500 ευρώ για την Elf Aquitaine, και 58 500 000 ευρώ για την Total·

— έτι επικουρικότερον, να αναπροσδιορίσει τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν εις ολόκληρον και αλληλεγγύως στην Elf Aquitaine και στην Total […] κατά το ποσοστό που το Δικαστήριο θα κρίνει κατάλληλο·

— όλως επικουρικώς, να απαλλάξει την Elf Aquitaine και την Total από την πληρωμή των τόκων υπερημερίας που άρχισαν να τρέχουν από της αποφάσεως [Μεθακρυλικές ενώσεις] και μέχρι την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως [Arkema].

[…]»

25 Η αίτηση αναιρέσεως απορρίφθηκε με τη διάταξη της 7ης Φεβρουαρίου 2012, Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής (C-421/11 P, στο εξής: διάταξη του Δικαστηρίου, EU:C:2012:60), καθόσον το Δικαστήριο απέρριψε το σύνολο των αιτημάτων των αναιρεσειουσών.

26 Επί των αιτημάτων, που υποβλήθηκαν επικουρικώς με σκοπό τη μερική αναίρεση της αποφάσεως Total και Elf Aquitaine, σκέψη 11 ανωτέρω (EU:T:2011:250), το Δικαστήριο έκρινε ως εξής:

«78 [Η] επιχειρηματολογία [των αναιρεσειουσών] πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμη, καθόσον δεν είναι ικανή να αναιρέσει το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου […], κατά το οποίο το γεγονός ότι η Arkema αποχώρησε από τον όμιλο [των αναιρεσειουσών] μετά το πέρας της επίμαχης περιόδου διαπράξεως της παραβάσεως, αλλά πριν την έκδοση της αποφάσεως [Μεθακρυλικές ενώσεις], δεν ασκεί επιρροή ως προς την εφαρμογή του συντελεστή προσαυξήσεως όσον αφορά τις άλλες εταιρίες του ομίλου αυτού, στις οποίες συγκαταλέγονται, μεταξύ άλλων, οι αναιρεσείουσες. Το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό λόγω του γεγονότος ότι η αποχώρηση της Arkema, της οποίας ο κύκλος εργασιών ανερχόταν σε περίπου 5,7 δισεκατομμύρια ευρώ το 2005, δεν είχε ως αποτέλεσμα μια σημαντική μείωση του κύκλου εργασιών του ομίλου [των αναιρεσειουσών], ο οποίος ελήφθη υπόψη από την Επιτροπή για τον καθορισμό του συντελεστή προσαυξήσεως σε 3, ήτοι περίπου 143 δισεκατομμύρια ευρώ για το ίδιο έτος, ικανή να καταστήσει τον εν λόγω συντελεστή προσαυξήσεως άδικο ως προς τις αναιρεσείουσες.

[…]

81 […] επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι ισχυρισμοί των αναιρεσειουσών σχετικά με παραβίαση του “αδιαιρέτου χαρακτήρα του προστίμου” και την ανάγκη επεκτάσεως προς όφελός τους της λύσεως που υιοθέτησε το Γενικό Δικαστήριο με [την απόφαση Arkema] οφείλονται σε εσφαλμένη αντίληψη, εκ μέρους των αναιρεσειουσών, τόσο του ουσιαστικού όσο και του δικονομικού δικαίου.

82 Συγκεκριμένα, αφενός, καθόσον ο σκοπός του συντελεστή προσαυξήσεως προς εξασφάλιση του αποτρεπτικού αποτελέσματος είναι ακριβώς η διασφάλιση ότι, λαμβανομένου υπόψη του μεγέθους και της οικονομικής δυνατότητας της επίμαχης επιχειρήσεως, η κύρωση δεν θα καταστεί αμελητέα, εννοείται ότι, μετά την αποχώρηση της Arkema, ο σκοπός αυτός εξακολουθεί να ισχύει τόσο για τις αναιρεσείουσες όσο και για την Arkema. Ωστόσο, δεδομένου ότι η Arkema ήταν σημαντικά μικρότερου μεγέθους από τις αναιρεσείουσες και δεν αποτελούσε πλέον, κατά τη χρονική στιγμή της εκδόσεως της αποφάσεως [Μεθακρυλικές ενώσεις], μέλος του ομίλου [των αναιρεσειουσών], το μέγεθος του ομίλου δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη για τον καθορισμό του συντελεστή προσαυξήσεως προς εξασφάλιση αποτρεπτικού αποτελέσματος με σκοπό τον υπολογισμό του επιβληθέντος στην Arkema προστίμου. Αυτή η αντικειμενική διαφορά μεταξύ της Arkema και των αναιρεσειουσών δικαιολογεί, εν πάση περιπτώσει, την εφαρμογή διαφορετικού συντελεστή προσαυξήσεως στις αναιρεσείουσες.

83 Αφετέρου, δεν υφίσταται, εν προκειμένω, κανένας λόγος ικανός να δικαιολογήσει την επέκταση του δεδικασμένου της αποφάσεως [Arkema] στις αναιρεσείουσες. Συγκεκριμένα, ο συντελεστής προσαυξήσεως ο οποίος εφαρμόστηκε σε αυτές και στην Arkema είναι διαφορετικός. Μόνη η περίσταση ότι οι εταιρίες αυτές έπρεπε να καταβάλουν ένα πρόστιμο για το οποίο είναι [αλληλεγγύως] υπεύθυνες δεν δύναται να αποτελεί στοιχείο που δικαιολογεί την επέκταση της ισχύος δεδικασμένου δικαστικής αποφάσεως. Συναφώς, αρκεί η επισήμανση ότι, όπως το είχε εξηγήσει η Επιτροπή με το έγγραφο της 8ης Ιουλίου 2011 […], η μείωση του επιβληθέντος στην Arkema προστίμου, δυνάμει τ[ης αποφάσεως Arkema], δεν διαφοροποίησε το ποσό του επιβληθέντος στις αναιρεσείουσες προστίμου […]».

27 Επί των αιτημάτων, υποβληθέντων έτι επικουρικότερα με σκοπό τη μείωση του ύψους του προστίμου, το Δικαστήριο έκρινε ως ακολούθως:

«86 […] υπενθυμίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο έχει ήδη επιληφθεί αιτήματος μειώσεως του ύψους του επιβληθέντος στις αναιρεσείουσες προστίμου και έχει κρίνει, κατόπιν εξετάσεως των επιχειρημάτων τους και στο πλαίσιο της ασκήσεως της πλήρους δικαιοδοσίας του, ότι τα επιχειρήματα αυτά δεν δικαιολογούσαν τέτοια μείωση.

87 Ωστόσο, δεν εναπόκειται στο Δικαστήριο, όταν αποφαίνεται κατ' αναίρεση, να υποκαθιστά, για λόγους επιείκειας, το Γενικό Δικαστήριο στην περίπτωση που αυτό αποφαίνεται, στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του πλήρους δικαιοδοσίας, επί του ύψους των προστίμων που επιβάλλονται σε επιχειρήσεις λόγω παραβιάσεως κανόνων του δικαίου της Ένωσης […]».

28 Επί των αιτημάτων, υποβληθέντων επικουρικώς, περί απαλλαγής από την πληρωμή τόκων υπερημερίας, το Δικαστήριο έκρινε ως εξής:

«89 Το εν λόγω αίτημα πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτο, καθόσον δεν στρέφεται […] κατά της αποφάσεως [Total και Elf Aquitaine], αλλά κατά [του] εγγράφου της Επιτροπής της [8ης Ιουλίου 2011] το οποίο αποτελεί, εξάλλου, αντικείμενο προσφυγής των αναιρεσειουσών ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η οποία πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του με αριθμό T-470/11.»

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

29 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Σεπτεμβρίου 2011, οι προσφεύγουσες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή.

30 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Νοεμβρίου 2011, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου, δυνάμει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

31 Οι προσφεύγουσες κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί της ενστάσεως αυτής στις 3 Ιανουαρίου 2012.

32 Στις 30 Μαρτίου 2012, οι διάδικοι κλήθηκαν, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί των συνεπειών, στην παρούσα υπόθεση, της διατάξεως του Δικαστηρίου, σκέψη 25 ανωτέρω (EU:C:2012:60), γενικά και, ιδίως, όσον αφορά το απαιτητό του υπολοίπου του αρχικού προστίμου έναντι των προσφευγουσών, σχετικά, αφενός, με το κεφάλαιο και, αφετέρου, με τους τόκους υπερημερίας.

33 Οι διάδικοι υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους συναφώς εντός των ταχθεισών προθεσμιών.

34 Με διάταξη της 21ης Ιουνίου 2012, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να συνεξετάσει την ένσταση απαραδέκτου με την ουσία της υποθέσεως.

35 Με πράξη της 19ης Σεπτεμβρίου 2012 που απευθυνόταν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή κατέθεσε υπόμνημα αντικρούσεως.

36 Με επιστολή της 28ης Σεπτεμβρίου 2012, η Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου ενημέρωσε τις προσφεύγουσες για το υπόμνημα αντικρούσεως της Επιτροπής και γνωστοποίησε στους διαδίκους ότι το Γενικό Δικαστήριο εκτιμούσε ότι, με βάση τα στοιχεία της δικογραφίας, δεν ήταν αναγκαία δεύτερη ανταλλαγή γραπτών υπομνημάτων πριν την έναρξη της προφορικής διαδικασίας, εκτός αν οι διάδικοι υποβάλουν αιτιολογημένο αίτημα περί του αντιθέτου.

37 Με πράξη της 4ης Οκτωβρίου 2012 που απευθυνόταν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, οι προσφεύγουσες ζήτησαν από το Γενικό Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 47, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, να τους επιτραπεί η κατάθεση υπομνήματος απαντήσεως.

38 Με απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 2012, το εν λόγω αίτημα έγινε δεκτό.

39 Στις 23 Νοεμβρίου 2012, οι προσφεύγουσες κατέθεσαν υπόμνημα απαντήσεως.

40 Στις 20 Δεκεμβρίου 2012, η Επιτροπή κατέθεσε υπόμνημα ανταπαντήσεως.

41 Με διάταξη του προέδρου του τρίτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 2013, αποφασίστηκε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 77, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας, μετά από ακρόαση των διαδίκων, η αναστολή της διαδικασίας έως την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου για την περάτωση της δίκης στην υπόθεση C-231/11 P.

42 Κατόπιν μεταβολής της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο τέταρτο τμήμα, στο οποίο ανατέθηκε, ως εκ τούτου, η υπό κρίση υπόθεση.

43 Το Δικαστήριο εξέδωσε, στις 10 Απριλίου 2014, την απόφαση Επιτροπή κατά Siemens Österreich κ.λπ. και Siemens Transmission & Distribution κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-231/11 P έως C-233/11 P, στο εξής: απόφαση Siemens, EU:C:2014:256).

44 Την ίδια ημέρα, το Δικαστήριο εξέδωσε την απόφαση Areva κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-247/11 P και C-253/11 P, στο εξής: απόφαση Areva, EU:C:2014:257).

45 Κατόπιν εισηγήσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, να καλέσει τους διαδίκους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί των συνεπειών, στην παρούσα υπόθεση, της αποφάσεως Siemens, σκέψη 43 ανωτέρω (EU:C:2014:256), και της αποφάσεως Areva, σκέψη 44 ανωτέρω (EU:C:2014:257).

46 Οι διάδικοι υπέβαλαν, εντός των ταχθεισών προθεσμιών, τις παρατηρήσεις τους επί των συνεπειών, στην παρούσα υπόθεση, της αποφάσεως Siemens, σκέψη 43 ανωτέρω (EU:C:2014:256), και της αποφάσεως Areva, σκέψη 44 ανωτέρω (EU:C:2014:257).

47 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 3ης Οκτωβρίου 2014.

48 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κηρύξει την προσφυγή τους παραδεκτή·

— επί της ουσίας και ως κύριο αίτημα, να ακυρώσει τα προσβαλλόμενα έγγραφα·

— επί της ουσίας και επικουρικώς, να μειώσει το ύψος του ποσού που απαίτησε η Επιτροπή με το έγγραφο της 8ης Ιουλίου 2011 ή, τουλάχιστον, να ακυρώσει τους τόκους υπερημερίας, που επιβλήθηκαν στην Elf Aquitaine, ύψους 31 312 114,58 ευρώ ως προς το οποίο η Total έχει κριθεί ότι ευθύνεται αλληλεγγύως για ποσό ύψους 19 191 296,03 ευρώ·

— εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

49 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·

— επικουρικώς, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

50 Με την προσφυγή, οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση των προσβαλλόμενων εγγράφων και, επικουρικώς, τη μείωση των ποσών που απαιτούνται με αυτά, καθώς και, έτι επικουρικότερα, την ακύρωση των τόκων που απαιτούνται με αυτά.

51 Η Επιτροπή επικαλείται το απαράδεκτο της προσφυγής.

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

– Επιχειρήματα της Επιτροπής

52 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη, διότι, αφενός, η προσφυγή αυτή στρέφεται κατά πράξεων μη δεκτικών προσφυγής και, αφετέρου, ασκήθηκε ενόσω εκκρεμούσε ενώπιον του Δικαστηρίου αίτηση αναιρέσεως ασκηθείσα από τις προσφεύγουσες κατά της αποφάσεως Total και Elf Aquitaine, σκέψη 11 ανωτέρω (EU:T:2011:250). Εν πάση περιπτώσει, η προσφυγή είναι αλυσιτελής.

53 Καταρχάς, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τις προσφεύγουσες μεταβάλλοντας ουσιωδώς τα συμφέροντά τους, οπότε δεν αποτελούν αποφάσεις δυνάμενες να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

54 Η υποχρέωση καταβολής που βαρύνει τις προσφεύγουσες απορρέει από μόνη την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις, όπως ερμηνεύτηκε από το Γενικό Δικαστήριο με την απόφαση Total και Elf Aquitaine, σκέψη 11 ανωτέρω (EU:T:2011:250), την απόφαση Arkema, σκέψη 12 ανωτέρω (EU:T:2011:251), χωρίς να δύναται να επηρεάσει το ύψος του οφειλόμενου από τις προσφεύγουσες ποσού.

55 Τα προσβαλλόμενα έγγραφα συνιστούν απλά αιτήματα καταβολής οφειλόμενου σε εκτέλεση της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις ποσού και δεν παράγουν άλλα έννομα αποτελέσματα πέραν αυτών που απορρέουν από την εν λόγω απόφαση. Τα έγγραφα αυτά συνιστούν απλά μέτρα εκτελέσεως και δεν καθορίζουν οριστικά τη θέση της Επιτροπής, και συνεπώς δεν θίγουν τα συμφέροντα των προσφευγουσών. Είναι αδιαχώριστα από την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις την υλοποίηση της οποίας προετοιμάζουν.

56 Πέραν της φύσεώς τους, το περιεχόμενο των προσβαλλόμενων εγγράφων καταδεικνύει ότι δεν παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα, καθότι το έγγραφο της 24ης Ιουνίου 2011 είναι κατ' ανάγκη προσωρινό, ενώ αυτό της 8ης Ιουλίου 2011 πρότεινε στις προσφεύγουσες τη σύσταση τραπεζικής εγγυήσεως ενόψει τυχόν αιτήσεως αναιρέσεως, ενδεχόμενο το οποίο αντιτίθεται, κατά την Επιτροπή, σε μέτρα αναγκαστικής εκτελέσεως.

57 Δεύτερον, η Επιτροπή προβάλλει ότι οι προσφεύγουσες αμφισβητούν το οφειλόμενο ποσό κατόπιν της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις όπως αυτή ερμηνεύτηκε από το Γενικό Δικαστήριο με την απόφαση Total και Elf Aquitaine, σκέψη 11 ανωτέρω (EU:T:2011:250), οπότε εναπέκειτο στις ίδιες, υπ' αυτήν την έννοια, να ασκήσουν αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως Total και Elf Aquitaine, σκέψη 11 ανωτέρω (EU:T:2011:250), την οποία και άσκησαν. Εντούτοις, η Επιτροπή επισημαίνει ότι, στο δικόγραφο της αιτήσεώς τους αναιρέσεως, οι προσφεύγουσες υποστήριξαν ότι δεν ήταν δυνατόν «να υποχρεούνται σε οποιαδήποτε καταβολή του υπολοίπου οφειλόμενου ποσού λαμβανομένης υπόψη της αναγκαίας επεκτάσεως του δεδικασμένου της αποφάσεως Arkema στις αναιρεσείουσες».

58 Συγκεκριμένα, κατά την άποψη της Επιτροπής, καίτοι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι οι προσφεύγουσες στρέφονται, με την προσφυγή τους στην παρούσα υπόθεση, κατά της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις ή κατά της αποφάσεως Total και Elf Aquitaine, σκέψη 11 ανωτέρω (EU:T:2011:250), επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη λόγω εκκρεμοδικίας.

59 Τρίτον, η Επιτροπή εκτιμά ότι, εν πάση περιπτώσει, η προσφυγή είναι αλυσιτελής, υπό την έννοια ότι στρέφεται, μέσω των προσβαλλόμενων εγγράφων, κατά πράξεων που προσβάλλονται χωριστά, ήτοι την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις και την απόφαση Total και Elf Aquitaine, σκέψη 11 ανωτέρω (EU:T:2011:250), τα αποτελέσματα των οποίων δεν μεταβάλλονται από ενδεχόμενη ακύρωση των προσβαλλόμενων εγγράφων. Επίσης οι προσφεύγουσες δεν έχουν κανένα συμφέρον να πετύχουν την ακύρωση των εν λόγω εγγράφων και αποσκοπούν, στην πραγματικότητα, μόνο στην αναθεώρηση του ύψους του προστίμου.

60 Τέταρτον, με την απάντησή της στην ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τις συνέπειες επί της παρούσας υποθέσεως της διατάξεως του Δικαστηρίου, σκέψη 25 ανωτέρω (EU:C:2012:60), η Επιτροπή υποστήριξε ότι η υπό κρίση προσφυγή αποσκοπεί να αμφισβητήσει το ύψος του προστίμου που καθορίστηκε με την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις, παρότι το ποσό αυτό δεν μπορεί πλέον να αμφισβητηθεί δεδομένου ότι τα ένδικα μέσα κατά της εν λόγω αποφάσεως έχουν εξαντληθεί κατόπιν της διατάξεως του Δικαστηρίου, σκέψη 25 ανωτέρω (EU:C:2012:60), οπότε οι προσφεύγουσες δεν έχουν κανένα συμφέρον να στραφούν κατά των προσβαλλόμενων εγγράφων, τα οποία συνιστούν απλά μέτρα εκτελέσεως μιας αποφάσεως που έχει καταστεί απρόσβλητη.

61 Όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής κατά το μέτρο που στρέφεται κατά των τόκων, η Επιτροπή εκτιμά ότι η σκέψη 89 της διατάξεως του Δικαστηρίου, σκέψη 25 ανωτέρω (EU:C:2012:60), παρατεθείσα στη σκέψη 28 ανωτέρω, δεν αναιρεί το βάσιμο της ενστάσεώς της, καθόσον το σκέλος αυτό του αιτήματος συνδέεται άρρηκτα με το κύριο αίτημα.

62 Εν πάση περιπτώσει, η αιτίαση περί καταχρηστικού χαρακτήρα των τόκων υπερημερίας προβλήθηκε στο στάδιο των παρατηρήσεων επί της ενστάσεως απαραδέκτου και όχι με το δικόγραφο, και συνεπώς η αιτίαση αυτή είναι απαράδεκτη.

– Επιχειρήματα των προσφευγουσών

63 Με τις παρατηρήσεις τους επί της ενστάσεως απαραδέκτου της Επιτροπής, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα προσβαλλόμενα έγγραφα «προσθέτουν» στην απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις όπως αυτή ερμηνεύτηκε από την απόφαση Arkema, σκέψη 12 ανωτέρω (EU:T:2011:251), και από την απόφαση Total και Elf Aquitaine, σκέψη 11 ανωτέρω (EU:T:2011:250), και ότι, εν πάση περιπτώσει, τους επιβάλλουν «καταχρηστικούς» τόκους.

64 Πρώτον, τα προσβαλλόμενα έγγραφα βαίνουν πέραν της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις επιβάλλοντας στις προσφεύγουσες αυτοτελές πρόστιμο, ενώ η εν λόγω απόφαση καταδίκασε τις προσφεύγουσες μόνο ως αλληλεγγύως υπεύθυνες για την παράβαση της Arkema η οποία και τακτοποίησε το σύνολο του ποσού στις 7 Σεπτεμβρίου 2006, οπότε, κατ' εφαρμογή της αλληλέγγυας ευθύνης, η Επιτροπή δεν μπορεί να απαιτεί οποιαδήποτε καταβολή από τις προσφεύγουσες.

65 Κατόπιν των αποφάσεων Arkema, σκέψη 12 ανωτέρω (EU:T:2011:251), καθώς και Total και Elf Aquitaine, σκέψη 11 ανωτέρω (EU:T:2011:250), η Επιτροπή υποχρεούνταν όχι μόνο να επιστρέψει στην Arkema το επιπλέον εισπραχθέν, αλλά επίσης να μεριμνήσει ώστε, κατ' εφαρμογή της παθητικής αλληλεγγύης, η ευθύνη των προσφευγουσών να μην υπερβαίνει την ευθύνη των θυγατρικών τους.

66 Με τα προσβαλλόμενα έγγραφα που αποτελούν συνέχεια της αλληλογραφίας της με την Arkema, η Επιτροπή επιδίωξε σκοπίμως να παρακάμψει τα όρια της παθητικής αλληλεγγύης και να αυξήσει το ποσό του προστίμου των προσφευγουσών όπως αυτό προέκυψε από την απόφαση Μεθακρυλικές

ενώσεις και από την απόφαση Arkema, σκέψη 12 ανωτέρω (EU:T:2011:251). Απαιτώντας από τις προσφεύγουσες το υπόλοιπο του προστίμου κατόπιν της αποφάσεως Arkema, σκέψη 12 ανωτέρω (EU:T:2011:251), η Επιτροπή εξαλείφει τις συνέπειες της αποφάσεως αυτής επί του ύψους του προστίμου, τούτο δε της δίνει τη δυνατότητα να επιβάλει πρόστιμο υψηλότερο από το καταλογισθέν με την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις λαμβανομένων υπόψη των απαιτούμενων τόκων.

67 Δεύτερον, όσον αφορά τους τόκους υπερημερίας που απαιτεί η Επιτροπή, οι προσφεύγουσες επικαλούνται έλλειψη νομικής βάσεως και τη μη ύπαρξη οποιασδήποτε αμέλειας, ελλείψει οποιασδήποτε καθυστερήσεως πληρωμής από την Arkema το 2008 και από τις ίδιες το 2011.

68 Τρίτον, αφενός, οι προσφεύγουσες αντικρούουν την ένσταση εκκρεμοδικίας της Επιτροπής, υπό την έννοια ότι η προσφυγή στην παρούσα υπόθεση δεν αφορά την απόφαση Total και Elf Aquitaine, σκέψη 11 ανωτέρω (EU:T:2011:250), αλλά τα προσβαλλόμενα έγγραφα που «προσθέτουν» στην απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις, και, γι' αυτό ακριβώς, στηρίζεται σε χωριστούς λόγους.

69 Αφετέρου, οι προσφεύγουσες αντικρούουν επίσης το επιχείρημα της Επιτροπής σχετικά με τον αλυσιτελή χαρακτήρα της προσφυγής, στηριζόμενες στο γεγονός ότι τα προσβαλλόμενα έγγραφα «προσθέτουν» στην απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις, τόσο ως προς το απαιτούμενο ποσό βάσει του ύψους του κεφαλαίου, το οποίο μετατρέπει αλληλεγγύως καταλογισθέν πρόστιμο σε αυτοτελές πρόστιμο, όσο και ως προς τους τόκους υπερημερίας. Κατ' εφαρμογή των προσβαλλόμενων εγγράφων, οι προσφεύγουσες και η Arkema υποχρεούνται να καταβάλουν πρόστιμο πολύ μεγαλύτερου ποσού από το καταλογισθέν με την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις.

70 Τέταρτον, με την απάντησή τους στην ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τις συνέπειες επί της παρούσας υποθέσεως της διατάξεως του Δικαστηρίου, σκέψη 25 ανωτέρω (EU:C:2012:60), οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να εξετάσει τη νομιμότητα του καταλογισμού διαφορετικού προστίμου υπό το πρίσμα των προσβαλλόμενων εγγράφων, τα οποία ουδόλως επηρεάζονται από το διατακτικό της διατάξεως του Δικαστηρίου, σκέψη 25 ανωτέρω (EU:C:2012:60).

71 Στην ίδια απάντησή τους σχετικά με το παραδεκτό της προσφυγής στο μέτρο που στρέφεται κατά των τόκων υπερημερίας, οι προσφεύγουσες εκτιμούν ότι οι εν λόγω τόκοι είναι καταχρηστικοί και τιμωρητικού χαρακτήρα.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

72 Με την ένστασή της, η Επιτροπή αμφισβητεί το παραδεκτό της προσφυγής.

73 Συναφώς, καταρχάς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, μόνον τα μέτρα που παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική του κατάσταση συνιστούν πράξεις δυνάμενες να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ (βλ, κατ' αναλογία, αποφάσεις της 11ης Νοεμβρίου 1981, IBM κατά Επιτροπής, 60/81, Συλλογή, EU:C:1981:264, σκέψη 9, και της 6ης Δεκεμβρίου 2007, Επιτροπή κατά Ferriere Nord, C-516/06 P, Συλλογή, EU:C:2007:763, σκέψη 27).

74 Κατά πάγια επίσης νομολογία είναι αναγκαία η εξέταση της ουσίας του μέτρου του οποίου ζητείται η ακύρωση προκειμένου να καθοριστεί αν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως, η δε μορφή υπό την οποία ελήφθη κατ' αρχήν δεν ασκεί συναφώς επιρροή (βλ., αποφάσεις IBM κατά Επιτροπής, σκέψη 73 ανωτέρω, EU:C:1981:264, σκέψη 9· της 17ης Ιουλίου 2008, Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, C-521/06 P, Συλλογή, EU:C:2008:422, σκέψεις 42 και 43, και της 17ης Απριλίου 2008, Cestas κατά Επιτροπής, T-260/04, Συλλογή, EU:T:2008:115, σκέψη 68).

75 Εν προκειμένω, πρέπει συνεπώς να καθοριστεί αν με τα προσβαλλόμενα έγγραφα η Επιτροπή εξέδωσε πράξη που παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα των προσφευγουσών, μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική τους κατάσταση κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

76 Κατά την Επιτροπή, τούτο δεν ισχύει, διότι, κατ' ουσίαν, η προσβαλλόμενη πράξη είναι απλό προσωρινό μέτρο εκτελέσεως της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις κατόπιν της αποφάσεως Arkema, σκέψη 12 ανωτέρω (EU:T:2011:251), ενώ οι προσφεύγουσες επικαλούνται την εν λόγω απόφαση ή την απόφαση Total και Elf Aquitaine, σκέψη 11 ανωτέρω (EU:T:2011:250), προκειμένου να πετύχουν μείωση του ύψους του προστίμου που τους επιβλήθηκε.

77 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν το αντίθετο προβάλλοντας, κατ' ουσίαν, ότι η προσβαλλόμενη πράξη υποδηλώνει ένα νέο στοιχείο, μη απορρέον από την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις, ήτοι ότι υποχρεούνται να καταβάλουν μέρος του προστίμου που τους καταλογίστηκε αλληλεγγύως με την Arkema, πλέον τόκων υπερημερίας, ποσού υψηλότερου από το καταλογισθέν με την εν λόγω απόφαση και στο ύψος που τελικώς βάρυνε την Arkema, παρά το γεγονός ότι το πρόστιμο καταβλήθηκε εγκαίρως και ολοσχερώς από την Arkema και ανεξαρτήτως της αποφάσεως Arkema, σκέψη 12, ανωτέρω (EU:T:2011:251), η οποία μείωσε το ποσό.

78 Συναφώς, πρώτον, πρέπει να απορριφθεί η επιχειρηματολογία της Επιτροπής κατά την οποία, κατ' ουσίαν, η διάταξη του Δικαστηρίου, σκέψη 25 ανωτέρω (EU:C:2012:60), κατέστησε απρόσβλητη την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις ως προς τις προσφεύγουσες, οπότε αυτές δεν έχουν πλέον κανένα έννομο συμφέρον για την παρούσα διαδικασία.

79 Βεβαίως, στο πλαίσιο της αιτήσεώς τους αναιρέσεως που είχε ως αποτέλεσμα την εν λόγω διάταξη, οι προσφεύγουσες εξάντλησαν τα ένδικα μέσα που διέθεταν κατά της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις.

80 Εντούτοις, αφενός, στο πλαίσιο της προσφυγής τους στην παρούσα υπόθεση, οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν τη νομιμότητα της εν λόγω αποφάσεως, αλλά τη νομιμότητα των προσβαλλόμενων εγγράφων και, αφετέρου, με τη διάταξή του το Δικαστήριο, σκέψη 25 ανωτέρω (EU:C:2012:60), απεφάνθη μόνον επί της νομιμότητας της αποφάσεως Total και Elf Aquitaine, σκέψη 11 ανωτέρω (EU:T:2011:250), και όχι επί της νομιμότητας των προσβαλλόμενων εγγράφων της προκειμένης περιπτώσεως (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, διάταξη του Δικαστηρίου, σκέψη 25 ανωτέρω, EU:C:2012:60, σκέψεις 88 και 89).

81 Δεύτερον, πρέπει, ομοίως, να απορριφθεί η επιχειρηματολογία της Επιτροπής κατά την οποία τα προσβαλλόμενα έγγραφα είχαν προσωρινό και προπαρασκευαστικό χαρακτήρα.

82 Ασφαλώς, προκύπτει από τη νομολογία ότι όταν πρόκειται για πράξεις ή αποφάσεις των οποίων η εκπόνηση πραγματοποιείται σε διάφορα στάδια, ιδίως σύμφωνα με εσωτερική διαδικασία, συνιστούν, κατ' αρχήν, πράξεις δυνάμενες να προσβληθούν μόνον τα μέτρα που καθορίζουν οριστικώς τη θέση του θεσμικού οργάνου κατά το πέρας της διαδικασίας αυτής, αποκλειομένων των ενδιάμεσων μέτρων των οποίων σκοπός είναι να προετοιμάσουν την τελική απόφαση (αποφάσεις IBM κατά Επιτροπής, σκέψη 73 ανωτέρω, EU:C:1981:264, σκέψη 10· της 22ας Ιουνίου 2000, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, C-147/96, Συλλογή, EU:C:2000:335, σκέψη 26, και Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, σκέψη 74 ανωτέρω, EU:C:2008:422, σκέψεις 42 και 43).

83 Εντούτοις, στην προκειμένη περίπτωση, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το έγγραφο της 24ης Ιουνίου 2011, όπως τροποποιήθηκε από το έγγραφο της 8ης Ιουλίου 2011, καθόρισε οριστικώς τη θέση της Επιτροπής καθόσον τα προσβαλλόμενα έγγραφα δικαιολογούν αναγκαστική εκτέλεση, ενδεχόμενη δε καθυστέρηση εκτελέσεως συνεπάγεται την επιβάρυνση των προσφευγουσών με τόκους υπερημερίας, οπότε τα εν λόγω έγγραφα παρήγαγαν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα για τις προσφεύγουσες.

84 Επιπλέον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν ακολούθησε τα προσβαλλόμενα έγγραφα άλλη πράξη της Επιτροπής μετά τη διάταξη του Δικαστηρίου, σκέψη 25 ανωτέρω (EU:C:2012:60).

85 Η διευκόλυνση, προταθείσα με το έγγραφο της 8ης Ιουλίου 2011 από την Επιτροπή στις προσφεύγουσες, να συστήσουν τραπεζική εγγύηση ενόψει αιτήσεως αναιρέσεως δεν αναιρεί την εκτίμηση αυτή, εκτός εάν θεωρηθεί ότι, όταν τέτοια διευκόλυνση προσφέρεται στους αποδέκτες αποφάσεων της Επιτροπής οι οποίες διαπιστώνουν παραβίαση του δικαίου του ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τους επιβάλλουν πρόστιμο, τέτοιες αποφάσεις έχουν προσωρινό και προπαρασκευαστικό χαρακτήρα και, ως εκ τούτου, δεν είναι δεκτικές προσφυγής κατ' εφαρμογή του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

86 Για τον ίδιο λόγο, το γεγονός ότι οι προσφεύγουσες άσκησαν αναίρεση κατά της αποφάσεως Total και Elf Aquitaine, σκέψη 11 ανωτέρω (EU:T:2011:250), δεν μπορεί να θίξει τον εκτελεστό χαρακτήρα των προσβαλλόμενων εγγράφων, καθόσον η εν λόγω αναίρεση στρεφόταν κατά της αποφάσεως Total και Elf Aquitaine, σκέψη 11 ανωτέρω (EU:T:2011:250), και όχι κατά των προσβαλλόμενων εγγράφων.

87 Περαιτέρω, δεν αμφισβητείται ότι τα προσβαλλόμενα έγγραφα εκδόθηκαν μετά την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις, πράγμα που σημαίνει ότι πολύ δύσκολα μπορούν να αποτελούν προπαρασκευαστική πράξη για την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως.

88 Ωστόσο, τα δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα των προσβαλλόμενων εγγράφων δεν μπορούν να στηρίξουν, αφεαυτών, το παραδεκτό της προσφυγής στην παρούσα υπόθεση.

89 Τρίτον, πρέπει συγκεκριμένα να εξεταστεί αν τα προσβαλλόμενα έγγραφα ήταν ικανά να θίξουν τα συμφέροντα των προσφευγουσών μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική τους κατάσταση υπό την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

90 Προς τούτο, πρέπει να εξεταστεί αν τα προσβαλλόμενα έγγραφα ήταν ικανά να θίξουν τα συμφέροντα των προσφευγουσών μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική τους κατάσταση όπως αυτή διαμορφώθηκε από την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις.

91 Συναφώς, δεν αμφισβητείται ότι, με την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις, η Επιτροπή καταλόγισε πρόστιμο στην Arkema ύψους 219 131 250 ευρώ, εκ των οποίων 140 400 000 ευρώ αλληλεγγύως με την Total και 181 350 000 ευρώ αλληλεγγύως με την Elf Aquitaine, δεδομένου ότι διαπιστώθηκε η ευθύνη τους για τη διαπραχθείσα παράβαση.

92 Δεν αμφισβητείται επίσης ότι, μετά την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις, το καταλογισθέν αλληλεγγύως στην Arkema και στις προσφεύγουσες πρόστιμο εξοφλήθηκε εγκαίρως και ολοσχερώς από την Arkema.

93 Εντούτοις, ως προς το κύριο ποσό που απαίτησε η Επιτροπή από τις προσφεύγουσες με τα προσβαλλόμενα έγγραφα, η Επιτροπή αρκέστηκε να εκτελέσει, όσον αφορά τις προσφεύγουσες, την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις κατόπιν της αποφάσεως Arkema, σκέψη 12 ανωτέρω (EU:T:2011:251), και της αποφάσεως Total και Elf Aquitaine, σκέψη 11 ανωτέρω (EU:T:2011:250).

94 Συγκεκριμένα και όπως επισήμανε το Δικαστήριο, η μείωση του προστίμου που επιβλήθηκε στην Arkema με την απόφαση Arkema, σκέψη 12 ανωτέρω (EU:T:2011:251), δεν διαφοροποίησε το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες με την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις (διάταξη του Δικαστηρίου, σκέψη 25 ανωτέρω EU:C:2012:60, σκέψη 83).

95 Συνεπώς, όσον αφορά, τουλάχιστον, το κυρίως ποσό που απαιτείται από τις προσφεύγουσες με τα προσβαλλόμενα έγγραφα, τα έγγραφα αυτά δεν έθιξαν τα συμφέροντα των προσφευγουσών μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική τους κατάσταση κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ κατόπιν της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις.

96 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή, ως απαράδεκτη, καθόσον ζητείται η ακύρωση των προσβαλλόμενων εγγράφων όσον αφορά το κυρίως ποσό που απαιτήθηκε από τις προσφεύγουσες.

97 Η εκτίμηση αυτή δεν μπορεί εντούτοις να συνεπάγεται το απαράδεκτο της προσφυγής στο σύνολό της, δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες έχουν επίσης ζητήσει την ακύρωση των προσβαλλόμενων εγγράφων στο μέτρο που η Επιτροπή απαίτησε με αυτά την πληρωμή τόκων υπερημερίας.

98 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, η υποχρέωση καταβολής τόκων υπερημερίας επ' ουδενί δεν προέκυπτε από την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις και την απόφαση Total και Elf Aquitaine, σκέψη 11 ανωτέρω (EU:T:2011:250), όπως βεβαίως ούτε από την απόφαση Arkema, σκέψη 12 ανωτέρω (EU:T:2011:251), καθότι η Arkema είχε καταβάλει, αμέσως μετά την εν λόγω απόφαση [Μεθακρυλικές ενώσεις], το σύνολο του αρχικού προστίμου.

99 Επομένως, κατόπιν της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την απόφαση Arkema, σκέψη 12 ανωτέρω (EU:T:2011:251), και την απόφαση Total και Elf Aquitaine, σκέψη 11 ανωτέρω (EU:T:2011:250), οι προσφεύγουσες ουδόλως υποχρεούνταν να καταβάλουν τόκους υπερημερίας, οπότε η προσβαλλόμενη πράξη μετέβαλε πράγματι τη νομική τους κατάσταση αυξάνοντας το οφειλόμενο από τις προσφεύγουσες ποσό δυνάμει της αποφάσεως Μεθακρυλικές ενώσεις.

100 Το επιχείρημα της Επιτροπής που αντλείται από τη διάταξη του Δικαστηρίου, σκέψη 25 ανωτέρω (EU:C:2012:60), δεν μπορεί να αναιρέσει την εκτίμηση αυτή, δεδομένου ότι το Δικαστήριο απέρριψε με τη διάταξη αυτή το αίτημα των προσφευγουσών, που υποβλήθηκε στο πλαίσιο της αιτήσεώς τους αναιρέσεως, περί απαλλαγής από τους τόκους, «ως προδήλως απαράδεκτο, καθόσον στρέφεται όχι […] κατά της αποφάσεως [Total και Elf Aquitaine], αλλά κατά εγγράφου της Επιτροπής, το οποίο αποτελεί, εξάλλου, αντικείμενο προσφυγής [στην παρούσα υπόθεση]» (διάταξη του Δικαστηρίου, σκέψη 25 ανωτέρω, EU:C:2012:60, σκέψη 89).

101 Επομένως, η προσφυγή κρίνεται παραδεκτή καθόσον στρέφεται κατά των τόκων υπερημερίας που απαιτούνται από τις προσφεύγουσες με τα προσβαλλόμενα έγγραφα.

Επί της ουσίας

102 Δεδομένου ότι η προσφυγή είναι παραδεκτή μόνο στο μέτρο που στρέφεται κατά των τόκων υπερημερίας που απαιτήθηκαν από τις προσφεύγουσες με τα προσβαλλόμενα έγγραφα, η εξέταση του Γενικού Δικαστηρίου πρέπει να εστιαστεί μόνο, επί της ουσίας, στους εν λόγω τόκους.

Επιχειρήματα των διαδίκων

103 Προς στήριξη του αιτήματός τους ακυρώσεως που υποβλήθηκε επικουρικώς και, εντός των ορίων της αρμοδιότητας του Γενικού Δικαστηρίου, που αφορά μόνο τους τόκους υπερημερίας, οι προσφεύγουσες επικαλούνται, ουσιαστικώς, τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως και το γεγονός ότι η Επιτροπή έχει πλήρως εισπράξει το κεφάλαιο, τους τόκους και τους καρπούς των επιβληθεισών ποινών.

104 Ακόμη και αν θεωρηθεί ότι η Επιτροπή μπορούσε να απαιτήσει την εκ μέρους τους καταβολή τόκων υπερημερίας, οι τόκοι αυτοί έπρεπε να τρέχουν μόνο μετά την απόφαση Arkema, σκέψη 12 ανωτέρω (EU:T:2011:251), άλλως θα επρόκειτο για αδικαιολόγητο πλουτισμό της Επιτροπής. Οι προσφεύγουσες, όμως, κατέβαλαν στην Επιτροπή χωρίς καθυστέρηση το οφειλόμενο κεφάλαιο και τους τόκους.

105 Η Επιτροπή υπενθυμίζει, αφενός, ότι απαίτησε τους τόκους με τα προσβαλλόμενα έγγραφα μόνον επί των εναπομενόντων οφειλομένων ποσών και όχι επί των ποσών που έχει ήδη καταβάλει η Arkema οριστικώς και, αφετέρου, ότι έχει επιστρέψει στην Arkema το επιπλέον καταβληθέν κατόπιν της αποφάσεως Arkema, σκέψη 12 ανωτέρω (EU:T:2011:251), πλέον τόκων.

106 Η περίσταση ότι η Επιτροπή είχε στη διάθεσή της το σύνολο του ποσού μέχρι την εκτέλεση της αποφάσεως Arkema, σκέψη 12 ανωτέρω (EU:T:2011:251), δεν απαλλάσσει τις προσφεύγουσες από την υποχρέωσή τους να καταβάλουν τους τόκους υπερημερίας επί των επιστραφέντων ποσών στην Arkema.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

107 Όσον αφορά το βάσιμο των αιτημάτων των προσφευγουσών τα οποία στρέφονται κατά των τόκων υπερημερίας που απαίτησε η Επιτροπή με τα προσβαλλόμενα έγγραφα, πρέπει, ευθύς εξαρχής, να απορριφθούν τα επιχειρήματα που προέβαλαν οι προσφεύγουσες με τα έγγραφά τους που υποβλήθηκαν μετά το δικόγραφο της προσφυγής, ιδίως τα σχετικά με τον καταχρηστικό χαρακτήρα των τόκων υπερημερίας στο πλαίσιο των παρατηρήσεών τους επί της ενστάσεως απαραδέκτου της Επιτροπής, καθόσον είναι απαράδεκτα, δυνάμει του άρθρου 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο έχει εφαρμογή στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατά το άρθρο 53, πρώτο εδάφιο, του ίδιου Οργανισμού, και δυνάμει του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, διότι δεν περιλαμβάνονται στο δικόγραφο της προσφυγής (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, διάταξη της 14ης Φεβρουαρίου 2005, Ravailhe κατά Επιτροπής των Περιφερειών, T-406/03, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:T:2005:40, σκέψεις 52 και 53 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2007, Microsoft κατά Επιτροπής, T-201/04, Συλλογή, EU:T:2007:289, σκέψη 94 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και διάταξη της 27ης Μαρτίου 2009, Alves dos Santos κατά Επιτροπής, T-184/08, EU:T:2009:87, σκέψεις 18 έως 21).

108 Υπενθυμίζεται επίσης ότι προκύπτει από τη νομολογία ότι οι τόκοι υπερημερίας πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το σύνολο της συσσωρευμένης οικονομικής απώλειας, συμπεριλαμβανομένης εκείνης που προκύπτει από τη μείωση της αξίας του χρήματος. (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2011, Idromacchine κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-88/09, EU:T:2011:641, σκέψη 77 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

109 Προκύπτει επίσης από τη νομολογία ότι η Επιτροπή στο πλαίσιο της εξουσίας που διαθέτει δύναται να ορίζει την ημερομηνία κατά την οποία καθίσταται απαιτητό το πρόστιμο, καθώς και την ημερομηνία μετά την οποία οφείλονται τόκοι υπερημερίας, να καθορίζει το σχετικό επιτόκιο και τις σχετικές με την εκτέλεση της αποφάσεώς της λεπτομέρειες, απαιτώντας, ενδεχομένως, τη σύσταση τραπεζικής εγγυήσεως καλύπτουσας το κεφάλαιο και τους τόκους του επιβληθέντος προστίμου, δεδομένου ότι, ελλείψει τέτοιας εξουσίας, το πλεονέκτημα που θα ήταν δυνατόν να αντλούν οι επιχειρήσεις από την εκπρόθεσμη πληρωμή προστίμων θα είχε ως αποτέλεσμα την αποδυνάμωση των κυρώσεων που επιβάλλονται από την Επιτροπή στο πλαίσιο του καθήκοντος που υπέχει να μεριμνά για την εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού (απόφαση της 14ης Ιουλίου 1995, CB κατά Επιτροπής, T-275/94, Συλλογή, EU:T:1995:141, σκέψεις 47 και 48).

110 Ομοίως, το Γενικό Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η επιβολή τόκων υπερημερίας λόγω μη έγκαιρης καταβολής των προστίμων δικαιολογείται προς αποφυγή της υπονομεύσεως της πρακτικής αποτελεσματικότητας της Συνθήκης από τις πρακτικές που ακολουθούν μονομερώς οι επιχειρήσεις που καθυστερούν την καταβολή των επιβληθέντων σε αυτές προστίμων (απόφαση CB κατά Επιτροπής, σκέψη 109 ανωτέρω, EU:T:1995:141, σκέψη 48).

111 Ως εκ τούτου, γενικά, οι τόκοι υπερημερίας έχουν ως μία και μόνη λειτουργία να επανορθώνουν την καθυστέρηση που υπέστη ο δανειστής στην καταβολή της χρηματικής ενοχής, καθότι η στέρηση χρηματικού ποσού είναι πάντα βλαπτική.

112 Ωστόσο, εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η Arkema κατέβαλε το σύνολο του αρχικού προστίμου στις 7 Σεπτεμβρίου 2006, τούτο δε και για λογαριασμό των προσφευγουσών, όπως προκύπτει από την επιστολή της Arkema προς την Επιτροπή της 25ης Σεπτεμβρίου 2008.

113 Συναφώς, η Επιτροπή δεν μπορεί να προβάλει λυσιτελώς ότι η Arkema δεν συμπλήρωσε τη δήλωση από κοινού καταβολής, καθόσον είχε καταστήσει σαφές, με την εν λόγω επιστολή της 25ης Σεπτεμβρίου 2008, ότι «τα δικαιώματα της Επιτροπής είχαν ικανοποιηθεί πλήρως τόσο έναντι [της Arkema] όσο και έναντι του συνόλου των αλληλεγγύως συνυπόχρεων».

114 Δεν αμφισβητείται εξάλλου ότι οι προσφεύγουσες κατέβαλαν τα ποσά που απαιτούνταν με τα προσβαλλόμενα έγγραφα εντός των ταχθεισών από την Επιτροπή προθεσμιών.

115 Επίσης, σε κανένα στάδιο, κατά τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως, δεν διαπιστώθηκε οποιαδήποτε καθυστέρηση πληρωμής εκ μέρους των προσφευγουσών.

116 Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν μπορούσε, νομίμως, να απαιτεί από τις προσφεύγουσες τόκους υπερημερίας βάσει του επιβληθέντος με την απόφαση Μεθακρυλικές ενώσεις προστίμου.

117 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να ακυρωθούν τα προσβαλλόμενα έγγραφα, καθόσον η Επιτροπή απαίτησε με αυτά από την Elf Aquitaine τόκους υπερημερίας, ποσού 31 312 114,58 ευρώ ως προς το οποίο η Total κρίθηκε ότι ευθύνεται αλληλεγγύως για ποσό ύψους 19 191 296,03 ευρώ, και να απορριφθεί η προσφυγή κατά τα λοιπά.

118 Επομένως, αφενός, παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί των αιτημάτων αναπροσδιορισμού καθόσον αφορούν τους τόκους που απαιτούνται με τα προσβαλλόμενα έγγραφα και, αφετέρου, τα ίδια αυτά αιτήματα πρέπει να απορριφθούν καθόσον αφορούν τα κυρίως ποσά που απαιτήθηκαν, λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων στις σκέψεις 90 έως 100 της παρούσας αποφάσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

119 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων.

120 Ωστόσο, εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτά, εν μέρει, τα αιτήματα των προσφευγουσών.

121 Κατά συνέπεια και λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της παρούσας υποθέσεως, πρέπει να κριθεί ότι η Επιτροπή φέρει τα δύο πέμπτα των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγουσες και τα τρία πέμπτα των δικών της δικαστικών εξόδων. Οι προσφεύγουσες φέρουν τα τρία πέμπτα των δικών τους δικαστικών εξόδων και τα δύο πέμπτα των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Τα έγγραφα της Επιτροπής BUDG/DGA/C4/BM/s746396, της 24ης Ιουνίου 2011, και BUDG/DGA/C4/BM/s812886, της 8ης Ιουλίου 2011, ακυρώνονται καθόσον η Ευρωπαϊκή Επιτροπή απαίτησε με αυτά από την Elf Aquitaine SA τόκους υπερημερίας ποσού 31 312 114,58 ευρώ ως προς το οποίο η Total SA κρίθηκε ότι ευθύνεται αλληλεγγύως για ποσό ύψους 19 191 296,03 ευρώ.**

2) **Η προσφυγή απορρίπτεται κατά τα λοιπά.**

3) **Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δύο πέμπτα των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν η Total και η Elf Aquitaine και τα τρία πέμπτα των δικών της δικαστικών εξόδων. Η Total και η Elf Aquitaine φέρουν τα τρία πέμπτα των δικών τους δικαστικών εξόδων και τα δύο πέμπτα των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή.**

Prek Labucka Kreuschitz

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 29 Απριλίου 2015.

(υπογραφές)